

HOMILIE KERSTDAG 25 DECEMBER: EERSTE KERSTDAG:

De geboorte van een kind is een wonder. Het is een bijzondere, een onvergetelijke gebeurtenis voor elke moeder. Het is een verlangen dat werkelijkheid, en een wachten dat tot vreugde wordt. En ook een verlossing van onzekerheid, en van angst voor tegenslag en mislukking. Nu is er tijd voor vreugde en geluk om die vrouw die moeder, en die man die tot vader geworden is. Een nieuw leven, met nieuwe mogelijkheden en een nieuwe toekomst.

In de eerste lezing wordt kind 'Gods liefde in mensengedaante genoemd. Daarom leidt de geboorte van dit Kind tot vreugdegezangen. "U zijt wellekome, jesu lieve Heer."

Dit kind is Gods mensenliefde in persoon. Als we iets van God willen weten, moeten we zien naar dit kind.

Dat zijn zeer hoge woorden, maar ook in het evangelie hoorden we woorden van vrede en geluk. Het kind wordt nochtans niet geboren in een paleis, en zijn ouders zijn geen rijke en machtige vorsten, maar eenvoudige mensen, en omdat er geen plaats was in een herberg, ligt hun kind ergens in een kribbe. Toch wordt de geboorte plechtig en met vreugde verkondigd, en wel door engelen. Niet aan andere machtigen der aarde, maar aan doodgewone mensen: aan herders die ook gedurende de nacht hun kudde moeten bewaken. Zij zullen het Kind bezoeken. Het Kind dat de Redder is, Christus de Heer. Die geboorte moet gevierd worden, de geboorte van Gods menswording.

Misschien denken we daar veel te weinig aan. Meer en meer lijkt Kerstmis voor velen de ware betekenis van kerstmis verloren gegaan te zijn. Niets mis met samen zijn en gezellig eten. Niets mis met elkaar cadeaus geven. Niets mis met extra verlichting. Maar dat is Kerstmis niet. Maar soms lijkt het erop, dat ze in plaats gekomen zijn van de bringer van licht in menselijke duisternis en onverlostheid. Hoe meer licht, hoe minder men de betekenis van kerstmis nog kent. Kerstmis is een feest van vrede en geluk omdat God onder ons heeft willen wonen.

Als wij de boodschap van kerstmis hebben begrepen, dat zet die boodschap ons in beweging. We blijven niet passief hopen op de lange arm van God die als een schoolmeester orde in deze wereld moet brengen. Kerstmis maakt ons bewust van onze christelijke opdracht om aan een nieuwe wereld te bouwen. Geen wereld vol haat, uitbuiting en volkerenmoord, maar een wereld vol liefde, gelijkheid en vrede. Geen wereld vol wreedheid, kindermoord en onmenselijk fanatisme, maar een wereld vol hulpvaardigheid, barmhartigheid en begrip. Geen wereld vol waanzinnige rijkdom enerzijds en tegelijkertijd vreselijke armoede. Maar een nieuwe wereld vol broederlijk delen en wederzijdse hulp. Geen wereld vol wantrouwen en angst, maar een wereld vol geluk en vertrouwen.

Zusters en broeders, de boodschap van de engel aan de herders is een boodschap vol hoop en vol toekomst. Hij zegt: 'Vrees niet, want ik verkondig u een vreugdevolle boodschap die bestemd is voor heel het volk.' Mocht het zo zijn: dat we geen vrees kennen, maar alleen maar vreugde omdat God is komen wonen 'onder de mensen in wie Hij welbehagen heeft'. Dat zingen de engelen vol vreugde, en ze hebben gelijk, want God heeft welbehagen in alle mensen.

God is mens geworden om ons tot mensen van God te maken, die niet zomaar egoïstisch willen leven voor genot en vertier, maar willen leven voor het geluk van de ander. Zij zijn tot offerbereidheid in staat. Ze zijn in staat zichzelf weg te cijferen. Zij vinden hun geluk in het bewerken van geluk van een ander.

Want alle mensen zijn Zijn schepselen, en Hij draagt ze allen in de palm van zijn hand. Mocht dit voor ons Kerstmis zijn: de vreugde omdat God

mens is willen worden. Mochten we zoeken naar de vrede die leeft in zijn Rijk van vrede en gerechtigheid. Niet voor enige tijd, maar van nu af tot in eeuwigheid. Amen.